

Герой російсько-української війни

Черніцький Андрій Леонідович

Андрій Черніцький народився 16 березня 1984 року у селі Радісне, Чуднівського району Житомирської області.

У 2003 році закінчив Хмельницьке професійне училище №8, а у 2009 році – Хмельницький національний університет, спеціальність «інженер-механік».

Від 2003 року працював на промислових підприємствах Хмельницького – ВАТ «Хмельницькзалізобетон» та ДП «Новатор», головним інженером у ЖЕК №1, займався підприємницькою діяльністю. Брав активну участь у громадському житті міста Хмельницького. У 2017-2020 роках був депутатом Хмельницької міської ради 7-го скликання. Займався військово-патріотичним вихованням молоді, організовуючи вишкільні табори.

У 2014 році Андрій отримав поранення, будучи активним учасником Революції Гідності. А у 2015 році добровольцем став до лав Збройних Сил України, брав участь у захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

25 лютого 2022 року, з першого дня створення 19-го окремого стрілецького батальйону Збройних Сил України, він долучився до його лав. Маючи звання молодшого сержанта, Андрій Черніцький (Апостол) зайняв посаду командира стрілецького відділення. Бойовий шлях Андрія був невідривним від шляху батальйону. Ще на етапі злагодження, маючи бойовий досвід, Андрій проводив заняття з бійцями батальйону з артилерійської справи.

Навесні та влітку 2022 року у складі батальйону брав участь в обороні Сумської та Харківської областей, у вересні 2022 року – у звільненні Харківщини. Під час звільнення села Руські Тишки отримав поранення. Брав участь у звільненні та утриманні м. Куп'янськ. Від листопада 2022 року у складі батальйону стримував наступ рашистів біля м. Кремінна на межі Донецької та Луганської областей.

Він був незамінним «АГСником», інструктором для гранатометників, провідником на більшості виходів роти та сам був командиром бойових груп, що виконували бойові розпорядження на лінії фронту.

30 червня 2023 року група у складі 6 військовослужбовців під командуванням молодшого сержанта Черніцького вибула на бойове чергування на СП «Щука» (поблизу н.п. Червонопопівка).

Орієнтовно о 5.00 год. 1 липня окупанти, силами не менше однієї моторизованої роти, вчинили спробу прориву фронту. Старший групи, молодший сержант Андрій Черніцький, віддав наказ «До зброї, зайняти бойові позиції!». Разом із старшим солдатом Леонідом Оксютою Андрій Черніцький зайняли позицію з гранатометом Mk-19. Сусідні позиції «Сова» та «Вовк» опинились в оперативному оточенні ворога, щонайменше 6 бійцям загрожувала неминуча смерть або полон. Аби відволікти увагу трьох танків Андрій та Леонід вели безупинний вогонь по танках та піхоті ворога, свідомо відволікаючи увагу на себе. Задум спрацював і окупант перевів вогонь на позицію «Щука».

В результаті одного з танкових пострілів розрахунок Mk-19 був знищений. Леонід Оксюта загинув на місці, Андрій Черніцький отримав важкі поранення, в тому числі проникаючі в легені, та був евакуйований в медичний стабілізаційний пункт. Орієнтовно о 8.20 год. Андрій помер.

Андрію Черніцькому навіки 39 років...

У нього залишились дружина, син та донька, батьки.

Поховали Героя на Алеї Слави кладовища у мікрорайоні Ракове.

За військову звитягу нагороджений орденом «За мужність» III ступеня посмертно.

Рішенням Хмельницької міської ради №33 від 15.09.2023 року за мужність у захисті державного суверенітету і територіальної цілісності України, видатні заслуги перед українським народом та Хмельницькою міською територіальною громадою удостоєний звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» посмертно.